

Sygn. I C 1487/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: protokolant Milena Kołpak

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2018 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S. A. z siedzibą w W.

przeciwko Z. L.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego Z. L. na rzecz powoda (...) S. A. z siedzibą w W. kwotę 303,00 zł (trzysta trzy złote) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 22.05.2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Z. L. na rzecz powoda (...) S. A. z siedzibą w W. kwotę 137,30 zł (sto trzydzieści siedem złotych trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1487/15

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. pozwem złożonym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 22 maja 2017 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego Z. L. kwoty 303 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 maja 2017 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że powód zawarł w dniu 3 grudnia 2013r. z pozwanym umowę ubezpieczenia nr (...). W umowie pozwany zobowiązał się do opłacania składki w półrocznych ratach w zamian za ochronę ubezpieczeniową. Opóźnienie w spłacie jednej raty powodowała wymagalność pozostałych rat składki. W dniu 28 lipca 2017 r. pozwany otrzymał wezwanie do uiszczenia zaległej składki w kwocie 242 zł wraz z odsetkami. Wobec nie uiszczenia tej należności powód wystąpił z pozwem (pozew k. 2-4 akt).

W dniu 30 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego Z. L. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 303 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 maja 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 90,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (nakaz k. 5 akt).

Pozwany odpis nakazu otrzymał w dniu 5 lipca 2017 r. (dowód: kserokopia dowodu doręczenia k. 7 akt).

W dniu 17 lipca 2017 r. Z. L. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, że pojazd był wycofany z eksploatacji, o czym powód wiedział (dowód: sprzeciw k. 5-6 akt).

Postanowieniem z dnia 29 września 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził utratę mocy nakazu zapłaty i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie do rozpoznania według właściwości (postanowienie k. 8- 9 akt).

Po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w całości (pозew k. 13-14 akt).

Do pozwu powód dołączył dokumenty dotyczące zawarcia umowy oraz wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego. Ponadto powód wyjaśnił, że dochodzona pozwem należność obejmuje składkę za okres od 2 grudnia 2013 r. do 1 grudnia 2014 r. za pojazd D./ (...) T. (...) rok produkcji (...) nr rej (...) nr nadwozia (...). Składka wynosiła 484 zł i podzielona była na dwie raty: pierwsza płatna do dnia 2 grudnia 2013 r. i druga do dnia 2 czerwca 2014 r. Powód zaprzeczył aby pojazd był wycofany z eksploatacji i w tym zakresie, na podstawie art. 6 k.c., żądał udowodnienia powyższego faktu przez pozwanego (pismo k. 36 akt).

Pozwany Z. L. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Pozwany przyznał, że zawierał umowę ubezpieczeniową z powodem, nie kwestionował wysokości składki ubezpieczeniowej dochodzonej pozwem oraz faktu, iż za okres objęty pozwem składki nie opłacił. Pozwany podniósł, iż pojazd był wycofany z eksploatacji, chociaż nie przedstawił na potwierdzenie tego żadnego dowodu.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Właściciel samochodu D./ (...) T. (...) rok produkcji (...) nr rej (...) nr nadwozia (...) – Z. L. zawarł z powodem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia komunikacyjnego na okres od 2 grudnia 2013 r. do 1 grudnia 2014 r. Łączna składka ubezpieczenia za roczny okres wynosiła 484 zł i podzielona była na dwie raty: pierwsza płatna do dnia 2 grudnia 2013 r. i druga do dnia 2 czerwca 2014 r. Opóźnienie w spłacie jednej raty powodowała wymagalność pozostałych rat składki. (dowód: kserokopia polisy k. 21 akt).

W dniu 28 lipca 2017 r. pozwany otrzymał wezwanie do uiszczenia zaległej składki w kwocie 242 zł wraz z odsetkami. (dowód: wezwanie k.22-23 akt).

Składki nie zostały opłacone przez pozwanego (okoliczność przyznana).

Wobec złożonego przez pozwanego oświadczenia, iż rozwiązał z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę z powodu wycofania pojazdu z eksploatacji, Sąd zobowiązał pozwanego do przedłożenia w terminie 7 dni dokumentów potwierdzających fakt rozwiązania umowy. Pomimo upływu określonego terminu pozwany nie złożył dokumentów (dowód: postanowienie k. 40 akt, zeznanie pozwanego k. 43-44 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty dołączone do akt oraz zeznania pozwanego Z. L. k. 39, 43-44 akt.

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny.

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego, gdyż znalazły potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach. Okoliczności faktyczne sprawy nie były sporne, natomiast przedmiotem sporu jest ocena prawna zdarzenia.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z definicją umowy ubezpieczenia zawartą w art. 805 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się do świadczenia na rzecz ubezpieczającego ochrony ubezpieczeniowej, zaś ubezpieczający zobowiązuje się do zapłaty składki. Składka ubezpieczeniowa jest elementem przedmiotowo istotnym umowy ubezpieczenia. Jej wysokość uzależniona jest od wielu czynników, a uiszczana jest zawsze za okres trwania odpowiedzialności ubezpieczyciela. Składka ubezpieczeniowa uiszczana przez ubezpieczającego jest korelatem świadczenia ubezpieczyciela.

Z art. 813. § 2 kc wynika, że jeżeli nie umówiono się inaczej, składka powinna być zapłacona jednocześnie z zawarciem umowy ubezpieczenia, a jeżeli umowa doszła do skutku przed doręczeniem dokumentu ubezpieczenia - w ciągu czternastu dni od jego doręczenia.

Uregulowanie zawarte w art. 813 k.c. jedynie ogólnikowo wskazuje, iż składkę należy obliczyć za czas trwania odpowiedzialności ubezpieczyciela. Wysokość składek ubezpieczeniowych ustala ubezpieczyciel po dokonaniu oceny ryzyka ubezpieczeniowego. Ustala się ją w takiej wysokości, która powinna co najmniej zapewnić wykonanie wszystkich zobowiązań z umów ubezpieczenia i pokrycie kosztów wykonywania działalności ubezpieczeniowej zakładu ubezpieczeń. Składka ubezpieczeniowa powinna być ustalana według kryteriów przedstawionych w ogólnych warunkach ubezpieczenia, zwłaszcza w zakresie zniżek lub podwyższeń kwot zasadniczych. Ustawodawca upoważnia ubezpieczyciela do indeksacji składki ubezpieczeniowej pod warunkiem przedstawienia w umowie ubezpieczenia metod i terminów, według których dokonuje się indeksacji. Artykuł 813 § 2 k.c. nie ma charakteru norm bezwzględnie obowiązujących, co pozwala ubezpieczycielowi na odmienne ustalenie sposobu płatności składki ubezpieczeniowej. Uiszczenie składki następuje w oznaczonych w umowie ubezpieczenia terminach i może nastąpić w ratach miesięcznych, kwartalnych itp. Ze względu na fakt, że składka może być rozłożona na raty, składkę taką przyjęło się określać jako składkę bieżącą, w odróżnieniu od składki jednorazowej płaconej z góry za cały okres trwania odpowiedzialności ubezpieczyciela. W takim przypadku rozróżniamy składkę pierwszą, płatną przy zawarciu umowy ubezpieczenia i skutkującą rozpoczęciem się ochrony ubezpieczeniowej, oraz składki następne płatne za kolejne okresy (M. Orlicki, System prawa prywatnego, t. 8, s. 741).

W niniejszej sprawie strony łączył stosunek umowny wynikający z umowy ubezpieczenia zawartej przez właściciela samochodu D./ (...) T. (...) rok produkcji (...) nr rej (...) nr nadwozia (...) – Z. L. z (...) S.A. z siedzibą w W. na okres od 2 grudnia 2013 r. do 1 grudnia 2014 r. Bezspornym jest, że pozwany nie zapłacił dochodzonej pozwem składki powodowi. Pozwany wyjaśnił, że składki nie opłacił ponieważ w tym czasie pojazd już był wyrejestrowany, jednakże na potwierdzenie podnoszonej przez siebie okoliczności pozwany nie przedstawił żadnych dowodów.

Należy zważyć, iż zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7 poz. 76). W myśl zatem ogólnych zasad na powódzie spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających jego roszczenie, a mianowicie faktu, iż pozwany jest stroną umowy, a składka została ustalona zgodnie z warunkami umowy, a na pozwanym, iż wywiązał się on z obowiązku złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy

. Zgodnie z art. 242 k.p.c. jeżeli postępowanie dowodowe napotyka przeszkody o nieokreślonym czasie trwania, sąd może oznaczyć termin, po którego upływie dowód może być przeprowadzony tylko wówczas, gdy nie spowoduje to zwłoki w postępowaniu.

W niniejszej sprawie powód złożył odpisy umów ubezpieczenia, natomiast pozwany pomimo upływu czasu określonego do przedłożenia dowodu złożenia skutecznego oświadczenia o rozwiązaniu umowy, takiego dowodu nie przedłożył.

Z wyżej cytowanych przepisów wynika, że zawierając umowę ubezpieczenia pozwany Z. L. zobowiązany był do uiszczenia składki. Wobec nie uiszczenia należności w terminie, powód był uprawniony do dochodzenia, oprócz należności głównej, odsetek ustawowych w trybie art. 481 §1 i §2 kc.

Jak wynika z art. 476 zd. 1 kc, dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela.

Takim wezwaniem jest wytoczenie powództwa, co w tym przypadku miało miejsce 22 maja 2017 r.

Powód wnosił o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa tj. od dnia 22 maja 2017 r. do dnia zapłaty. Biorąc pod uwagę wyżej opisane i cytowane przepisy Sąd zasądził dochodzoną pozwem należność na rzecz powoda z odsetkami od dnia 22 maja 2017 r. do dnia zapłaty.

Pozwany przegrał proces w całości. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art 98 § 1 i 2 KPC Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty składają się: opłata sądowa, którą uiszczył powód w elektronicznym postępowaniu upominawczym w kwocie 30 zł, opłata od kosztów zastępstwa w wysokości określonej w §1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 poz. 265) tj. 90 zł oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)